

ชุดที่ 2 เล่มที่ 11

กุญแจใจ

นิทานสารคดีที่ปลื้มใจคุณ!

เคล็ดลับที่แปลกสุดๆ

ยุทธศาสตร์สู่ความสำเร็จ
เคล็ดลับ 11 ประการ
เพื่อช่วยให้เราฟันฝ่าไปถึงจุดสูงสุด

กฎภูเขาเอเวอเรสต์
อย่าปีนคนเดียว

3

เคล็ดลับที่แปลกสุดๆ

4

ยุทธศาสตร์สู่ความสำเร็จ

เคล็ดลับ 11 ประการ เพื่อช่วยให้เราฟันฝ่าไปถึงจุดสูงสุด

6

พันฝ่าขีดจำกัดเฉพาะตัว

เรื่องราวความสำเร็จ

7

ผลลัพธ์และกุหลาบ

8

กฎภูเขาเอเวอเรสต์

อย่าปีนคนเดียว

10

จากใจผู้ปกครอง

เด็กที่มีความเชื่อมั่น

12

ข้อควรคิด

เส้นทางความพากเพียรที่สุด

ฉบับ
ออกแบบ

ชุดที่ 2 เล่มที่ 11
ยูเอ็ม กราฟ

อีเมล
เว็บไซต์

family@thaifamily.org
www.thaifamily.org

Copyright © 2010 by Motivated
สงวนลิขสิทธิ์

ผู้คนอาจตีความหมายความสำเร็จแตกต่างกันไป ทว่ามีใครบ้างที่ไม่อยากประสบความสำเร็จ ถ้าคิดเช่นนั้นก็ถูกแล้ว นอกจากนั้นการปรารถนาความสะดวกรสบายและความมั่นคง การปรารถนาความหมายและความสมปรารถนาในชีวิต ก็มีมาแต่กำเนิด ทุกคนต่างก็มีกันทั่วหน้า แล้วทำไมพวกเราจำนวนมากถึงหยุดอยู่แค่ความสำเร็จเล็กน้อย ทำไมเราไม่ไล่ล่าความไฝ่ฝันของเราอย่างไม่ลดละมากกว่านี้ แน่หนอนว่ามีเหตุผลต่างๆนานา แต่เราคิดว่าข้อความที่หยิบยกมาจากบทความที่อ่านพบเมื่อไม่นานมานี้ เผยให้เห็นองค์ประกอบหนึ่งที่แพร่หลายมากที่สุด

“ทั้งความสำเร็จและความล้มเหลว มีส่วนเกี่ยวข้องกับผลที่ตามมาในอนาคต เช่น ผลตอบแทนที่แน่นอน หรือความเสียใจที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ถ้าเป็นเช่นนั้นจริง เหตุใดไม่มีใครมากนักที่ใช้เวลาไตร่ตรองถึงอนาคต คำตอบง่ายก็คือ เขามัวหมกมุ่นกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน จนคิดว่าอนาคตไม่สำคัญ ปัญหาและผลตอบแทนในปัจจุบัน เป็นจุดรวมความสนใจอย่างมาก จนบางคนไม่เคยหยุดไตร่ตรองนานพอถึงอนาคต”

— จิม รอทัน The Five Major Picces to the Life Puzzle [องค์ประกอบสำคัญห้าอย่างในภาพต่อของชีวิต] (ค.ศ. 1991)

ถ้านี่ฟังดูเหมือนคุณ บทความในนิตยสารฉบับนี้อาจช่วยคุณได้ เพื่อให้ตั้งต้นบนเส้นทางใหม่ที่ชัดเจนกับอนาคต และประสบความสำเร็จมากขึ้น บทความเรื่อง เคล็ดลับที่แปลกสุดๆ (หน้า 3) อธิบายถึงความสำคัญในการทราบบว่าเรากำลังมุ่งหน้าไปไหน ยุทธศาสตร์สู่ความสำเร็จ (หน้า 4) มอบคำแนะนำแนวปฏิบัติ กฎภูเขาเอเวอเรสต์ (หน้า 10) มอบคำแนะนำเรื่องการประสบความสำเร็จเป็นทีม เมื่อเรานำทั้งหมดนี้มารวมกัน ก็ไม่มีอะไรหยุดยั้งเราได้

ขอให้เรารื้อฟื้นความไฝ่ฝันขึ้นมาใหม่ และมุ่งหน้าไปสู่อนาคตที่น่าตื่นเต้น เพื่อจะได้ประสบความสำเร็จ

คณะผู้จัดทำกฎใจ

เคล็ดลับที่แปลกสุดๆ

วิธีดำเนินชีวิตตามที่เราปรารถนา

โดย เอิร์ล โนติงเกล ปรับเปลี่ยน

ทำไม บางคนถึงประสบความสำเร็จ ขณะที่บางคนล้มเหลวเสมอ เราจะอธิบายความสำเร็จได้อย่างไร ความสำเร็จคือคุณครูผู้สอน เพราะว่าการทำเช่นนั้น ใฝ่ใหม่ หรือคือมารดาผู้ต้องการเป็นภรรยาและคุณแม่ แล้วเธอก็ทำหน้าที่ได้ดีเยี่ยม ใฝ่ใหม่ หรือพนักงานขายผู้อยากเป็นยอดนักขาย และรุ่งไปกับองค์กร หรือนักลงทุนรายย่อยผู้ซึ่งเริ่มบริษัทของตัวเอง เพราะนั่นคือความใฝ่ฝันของเขา

เราอาจตีความหมายว่าความสำเร็จคือการตระหนักยิ่งขึ้นเรื่อยๆ ถึงอุดมการณ์ที่ควรค่า มีเคล็ดลับความสำเร็จและความล้มเหลวหรือเปล่า ใฝ่แล้ว มีเคล็ดลับ เรานึกคิดเช่นไร เราก็คงกลายเป็นเช่นนั้น

แล้วเป็นอย่างไรล่ะ ทำไมเราถึงเป็นตามที่เรานึกคิด ต่อไปนี่เป็นเรื่องเล่าที่สอดคล้องกับความนึกคิดของคนเรา

สมมุติว่าชาวนามีที่ดินผืนหนึ่ง เป็นดินดีที่อุดมสมบูรณ์ ชาวนามีทางเลือกว่าจะทำอะไรกับที่ดินผืนนี้ เขาอาจเลือกปลูกอะไรก็ได้ ที่ดินไม่ได้คิดอะไร สุดแล้วแต่ชาวนามีที่จะตัดสินใจเลือก

เราเปรียบเทียบหัวใจคนมนุษย์กับที่ดิน เพราะหัวใจก็เหมือนที่ดิน ซึ่งไม่สนใจว่าเราจะปลูกอะไร ที่ดินจะเกิดดอกออกผลตามที่เราปลูก แต่ไม่สนใจว่าเราปลูกอะไร

สมมุติว่าชาวนามีเมล็ดพันธุ์สองชนิด ชนิดหนึ่งคือข้าวโพด อีกชนิดหนึ่งเป็นพืชที่มีพิษถึงตาย เขาขุดหลุมเล็กๆสองหลุม แล้วปลูกเมล็ดทั้งสองอย่าง คือต้นข้าวโพด กับต้นไม่มีพิษ เขาเอาดินกลบหลุม รดน้ำ และพรวนดิน จะเกิดอะไรขึ้นล่ะ ดินจะออกผลจากเมล็ดที่ปลูกไว้อย่างแน่นอน ขอให้เราระลึกไว้ว่าดินไม่สนใจ ดินจะออกผลที่เป็นพืชอย่างมากมาย เช่นเดียวกับออกผลเป็นข้าวโพด ดังนั้นจึงมีต้นพืชสองชนิดเติบโตขึ้นมา ต้นข้าวโพด กับต้นไม่มีพิษ หัวคิดคนเราอุดมสมบูรณ์อย่างเหลือเชื่อ และเร้นลับยิ่งกว่าดินหลายเท่า หัวจะส่งผลเช่นเดียวกัน หัวคิดไม่สนใจว่าเราปลูกอะไร ... ความสำเร็จ ... หรือความล้มเหลว เป้าหมายแน่นอนที่มีคุณค่า หรือความสับสน ความเข้าใจผิด ความกลัว ความก่อกวน และอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นอย่างใดก็ตาม จะเกิดดอกออกผลตามที่เราปลูกไว้

หัวใจคนมนุษย์เปรียบได้กับทวีปที่กว้างใหญ่ไพศาลในโลก ซึ่งยังสำรวจไม่หมด ประกอบด้วยความมั่งคั่งเกินกว่าความใฝ่ฝันสูงสุดของเรา และจะเกิดดอกออกผลเป็นอะไรก็ตามที่เราปลูกไว้

ขอให้เราตัดสินใจเดี๋ยวนี้ ว่าเราต้องการอะไร ขอให้เราปลูกฝังเป้าหมายไว้ในหัวใจเรา นี่จะเป็นการตัดสินใจสำคัญที่สุดเท่าที่เราเคยเลือกในชีวิต

เอิร์ล โนติงเกล (ค.ศ.1921-1989) เป็นผู้ที่มี่ตำแหน่งในด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ บันทึกเสียงของเขาเรื่อง เคล็ดลับที่แปลกสุดๆ มียอดขายกว่า 1 ล้านชุด นักเศรษฐศาสตร์ชื่อ เทอร์รี่ ช่างเวอเยอถึงหนังสือของเขาว่า “เป็นหนังสือสร้างแรงจูงใจที่ยิ่งใหญ่เล่มหนึ่งตลอดยุคสมัย”

ยุทธศาสตร์สู่ความสำเร็จ

เคล็ดลับ 11 ประการ เพื่อช่วยให้เราฟันฝ่าไปถึงจุดสูงสุด

โดย ปีเตอร์ เคลลี ปรับเปลี่ยน

คุณกำลังเผชิญหน้ากับโครงการสำคัญหรือความท้าทายครั้งใหญ่ ใหม่มาก พวกเราส่วนใหญ่คงมีแนวคิดคร่าวๆว่าอยากมุ่งหน้าไปที่ไหน แต่เราต้องมีแผนยุทธศาสตร์ แผนการ หรือขั้นตอน เพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว

การวางแผนเป็นการลงทุน การวางแผนเป็นอย่างดีด้วยสติปัญญาต้องอาศัยเวลา ความพยายาม ความอดทน การค้นคว้าอย่างละเอียดถี่ถ้วน และคำปรึกษาหารือ ส่วนพวกเราที่ชอบรวมมิติทางด้านจิตใจไว้ด้วย ก็ต้องมีเวลาไตร่ตรอง มีแผนการที่จัดไว้เป็นอย่างดี ถึงจะส่งผลคุ้มค่าในตัวอีกหลายเท่าตัว

การวางแผนยุทธศาสตร์มีหลายวิธี ต่อไปนี้เป็นหลักการที่ผ่านการทดสอบและพิสูจน์มาแล้ว ซึ่งเรานำมาใช้ได้

1

กำหนดวัตถุประสงค์ระยะยาว เราคาดหวังที่จะบรรลุผลอะไรแน่ ระบุไว้เป็นลายลักษณ์อักษรอย่างชัดเจน แน่นนอน เพื่อให้มีโอกาสประสบความสำเร็จมากที่สุด จำกัดวัตถุประสงค์ที่สำคัญไว้แค่หนึ่งหรือสองอย่าง แล้วก็ต่อยอดไปได้อีกหลากหลายในภายหลัง เมื่อแหล่งปัจจัยเอื้ออำนวย

2

กำหนดเป้าหมายระยะสั้น เพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ระยะยาว การที่จะบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ระยะยาว เราจะต้องมีย่างก้าวให้ไต่เต้าไปตามทาง นี้ได้แก่เป้าหมายเล็กๆ ซึ่งจะช่วยให้เราถึงจุดหมายปลายทาง ตามวัตถุประสงค์ระยะยาว นี้ควรจะมีรายละเอียดที่เฉพาะเจาะจงอย่างแน่นนอน และประมาณได้ ถ้าเป้าหมายไม่ใช่สิ่งที่เราสามารถทำให้เสร็จจุล่ง ถ้าไม่อาจประมาณได้ ก็ไม่เฉพาะเจาะจงมากพอ

3

แยกแยะอุปสรรค เมื่อเรากำหนดวัตถุประสงค์ระยะยาว และเป้าหมายระยะสั้นแล้ว เราก็ควรพิจารณาถึงอุปสรรค หรือข้อเสีย สิ่งนี้อาจขัดขวางเราจากการบรรลุผลตามที่ต้องการ ถ้าเรารับรู้ถึงปัญหา เราก็แก้ไขได้ โดยมองหาทางแก้ที่เป็นไปได้ล่วงหน้า

4

วางแผนยุทธศาสตร์ เมื่อเรากำหนดวัตถุประสงค์ระยะยาว และเป้าหมายระยะสั้นแล้ว เราต้องวางแผนที่ประกอบด้วยงานเฉพาะเจาะจง ซึ่งจะช่วยให้เราบรรลุเป้าหมายระยะสั้นแต่ละอย่าง มอบหมายหน้าที่เฉพาะเจาะจงที่มีส่วนเกี่ยวข้อง กำหนดว่าใครจะเป็นผู้รับผิดชอบในแต่ละขั้น และควรจะมีเสร็จสิ้นเมื่อใด ถ้าเป็นไปได้ที่จะทราบตอนนี้ว่าควรทำอะไร นี่คือการรับผิดชอบที่สำคัญอย่างยิ่งต่อผลสำเร็จ

5

ใช้เวลาประเมินผลใหม่ เมื่อดำเนินการตามขั้นตอนข้างต้นแล้ว ก็เป็นการมีสติปัญญาที่จะให้เวลาไตร่ตรอง โดยแน่ใจว่าเราดำเนินไปในแนวทางที่ถูกต้อง เราเลือกลำดับความสำคัญก่อนหลังอย่างเหมาะสม เราไม่ได้มองข้ามอะไรที่สำคัญ รวมทั้งดูว่าวัตถุประสงค์ระยะยาว และเป้าหมายระยะสั้นของเรานั้น คือสิ่งที่ทำได้จริง

6

บันทึกแผนการไว้ นอกเสียจากว่าเราบันทึกแผนการไว้อย่างชัดเจน เราก็จะลืมสิ่งต่างๆ ไปเสีย และจะไม่เสร็จลุ่ยง เราไม่น่าจะเสียเวลาไปกับการวางแผนตั้งแต่แรก การเก็บบันทึกไว้ให้ดี มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการติดตามผล ความรับผิดชอบ และการประเมินความคืบหน้า

7

ปฏิบัติการ หลุมพรางที่ประสบกันมากที่สุดในการวางแผนก็คือ การละเลยที่จะทำตามแผนการ ผู้คนทุ่มเทให้กับการสร้างแผนยิ่งใหญ่ขึ้นมา เขามีความตั้งใจที่จะดำเนินการตามนั้นให้ดีที่สุด แต่แล้วก็มีเรื่องต่างๆ เกิดขึ้น ชีวิตคนเราแสนยุ่ง เขาจึงไม่ได้ทำตามนั้น

8

ตรวจดูความคืบหน้า กำหนดกลุ่มในการตรวจตราความคืบหน้าเป็นระยะๆ เป็นประจำ เพื่อให้แน่ใจว่าการงานเสร็จลุ่ยงอย่างสมควร และคืบหน้าไปสู่การบรรลุผล ตามเป้าหมายระยะสั้น ถ้าเราไม่หยุดเพื่อตรวจสอบ “แผนที่” เป็นประจำ เพื่อดูตำแหน่งว่าถึงตรงไหนแล้ว ก็มีอย่างน้อยลงว่าเรายู่นบนเส้นทางไปสู่ความสำเร็จ

9

คาดหมายว่าจะเกิดสิ่งที่ไม่ได้คาดหมาย ขอให้มีความยืดหยุ่น สิ่งต่างๆ เกิดขึ้นตามที่เราคาดว่าจะเกิดขึ้นน้อยมาก ขณะที่เราตรวจสอบความคืบหน้า เราควรเตรียมรับองค์ประกอบใหม่ๆ และปรับตัวตามนั้น ถ้ามีบางสิ่งเกิดขึ้น ซึ่งเป็นไปไม่ได้ที่จะดำเนินงานตามที่หวังไว้ ก็มองหาทางเลือกอื่น ถ้าบางสิ่งไม่ได้ผล ก็เปลี่ยนใหม่ โดยทั่วไปแล้วก็ทำตามแผน แต่อย่าทำอะไรตายตัวเกินไป

10

รักษาความเรียบง่าย ระวังเรื่องการแต่งเติม หรือทำให้สลับซับซ้อนยิ่งขึ้น นี้จะเพิ่มความกดดันต่อเวลาและแหล่งปัจจัยที่จัดสรรไว้ ในการบรรลุเป้าหมายใดโดยเฉพาะ เมื่อเราวางแผนบางอย่างในตอนแรก บ่อยครั้งก็ดูเรียบง่ายมากพอ แต่เมื่อเราทำไป โครงการก็ขยายตัว เนื่องจากเราเพิ่มแนวคิดใหม่ๆ เข้าไปเรื่อยๆ หรือเป็นเพราะสิ่งต่างๆ สลับซับซ้อนกว่าที่เราคาดคิดไว้ ตามปกติแล้วก็มักจะเป็นทั้งสองอย่าง

11

ฉลองความสำเร็จ นี่เป็นขั้นตอนที่สำคัญ อย่าคอยจนกว่าจะบรรลุวัตถุประสงค์ระยะยาว การเลี้ยงฉลองเมื่อบรรลุเป้าหมายระยะสั้น จะสร้างความพึงพอใจและความตื่นเต้นให้แก่เรา 🍀

พันพำขีดจำกัด เฉพาะตัว

เรื่องราวความสำเร็จ
เล่าโดย บิเรก กิจฉลพเพอร์

คินโค เป็นชื่อเล่นสมัยที่ พอล ออร์ฟาเลีย ยังเด็ก เพราะผมเขาสีแดง และหยิกหยอง นี่ไม่ใช่เรื่องใหญ่อะไรที่มีคนล้อว่าเขาผมหยิกหยองสีแดง พอล ออร์ฟาเลีย ยังต้องดิ้นรนต่อสู้กับปัญหาความผิดปกติอย่างมากในเรื่องการอ่าน อันเนื่องมาจากการที่เขาไม่สนใจเรียน เขาสอบตกและต้องเรียนซ้ำ ประถมสอง อีกสองปี เขาสำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมปลาย ได้คะแนนต่ำที่สุดในชั้น และเรียนจบวิทยาลัยมาได้ด้วยเกรดเฉลี่ย “ซี” เขานั่งนิ่งไม่เป็น และแทบจะอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ไม่มีใครลงคะแนนให้เขาว่า “มีถ่ายที่จะประสบความสำเร็จมากที่สุด”

พอลสมัครงานต่างๆ และมีคนจ้างเขาสองครั้ง ทว่าทำงานทั้งสองอย่างได้แค่วันเดียว เห็นได้ชัดว่าเขาไม่เหมาะกับงานทั่วไป ที่เริ่มงาน 9 โมงเช้าเลิกงาน 5 โมงเย็น เขาทราบดีว่าเขาแตกต่างไป

และเขาต้องหาทางเอาตัวรอดเองในโลกนี้ ในปี ค.ศ. 1970 เขาอาศัยในเมืองที่มีวิทยาลัยเล็กๆ พอลสังเกตเห็นว่านักศึกษาเข้าแถวยาวเหยียดเพื่อรอถ่ายเอกสาร “มีนักเรียนมากเกินไป แต่มีเครื่องถ่ายเอกสารน้อยไป” เขานึกในใจ ดังนั้นเขาจึงกู้ยืมเงิน 5,000 ดอลลาร์ และเปิดร้านถ่ายเอกสารของเขาเอง ในห้องเล็กๆขนาด 9 x 12 ฟุต ที่ติดแถวใกล้ๆมหาวิทยาลัย ห้องของเขาเล็กเหลือเกินเขาต้องขนเครื่องถ่ายเอกสารออกมาตั้งที่ทางเก่า เขาขายปากกาและดินสอจากเป้ของเขาไปด้วย ขณะที่ยื่นทำธุรกิจนอกบ้าน

ผู้คนบอกพอลว่าเขาเสียสติ แต่เขาได้ยืนหยัดนี้มาตลอดชีวิต เขาจึงไม่ใส่ใจ เขารู้ว่าเขามีแนวคิดที่ดี และมีความตั้งใจแน่วแน่ เขามีเรี่ยวแรง และความมุ่งมั่นที่จะทำตามนั้น ไม่ว่าคนอื่นจะพูดอย่างไร

เขาทำงานหนัก เป็นเวลานาน ภายในหนึ่งปี

เขาก็ทำเงินได้มากพอที่จะขยาย
กิจการ ลิบปีต่อมา ก็มีร้าน
คินโค 80 แห่ง ในเมืองต่างๆ
ที่มีวิทยาลัย ทั่วประเทศ ใน
อีกสิบปี (ค.ศ.1990) กิจการ
ขยายตัวอีก เขามีร้านถึง 420
แห่ง เพียงเจ็ดปีต่อมา ร้านของเขาเพิ่มขึ้นสอง
เท่า เป็น 840 แห่ง!

เด็กผมหยิกที่มีปัญหาอย่างหนักในการเรียนได้
สร้างธุรกิจใหญ่โตที่ประสบความสำเร็จให้ตัวเอง
โดยที่เพียงแต่มองเห็นความจำเป็น แล้วก็ตอบ
สนอง เขาทราบดีถึงขีดจำกัดของเขา เขาจึงจ้าง
คนเก่งๆมาทำทุกสิ่งที่เขาทำไม่ได้ เขาเป็นเจ้าของ
ความคิด และเขาจ้างคนอื่นมาดำเนินการตาม

แผนของเขา

พอล ออร์ฟาเลีย ได้ก่อตั้งมูลนิธิออร์ฟาเลีย
แฟมิลี เพื่ออุปถัมภ์งานด้านต่างๆที่เขาสมัครหา
แรงกล้า แล้วในปี ค.ศ.2005 เขาเป็นผู้ประพันธ์
ร่วม โดยเขียนหนังสือที่ประสบความสำเร็จ เพื่อ
บอกเล่าเรื่องราวของเขา และเป็นแรงจูงใจต่อ
ผู้อื่นที่เรียนช้า (ทำตามแบบอย่างสิ! บทเรียนจาก
คนที่มีปัญหาเรื่องการอ่านเขียน และสมาธิสั้น
ผู้ซึ่งเปลี่ยนแนวคิดบรรเจิด เป็นบริษัทชั้นนำของ
อเมริกา)

ผลที่สุด ในปี ค.ศ. 2004 พอลขายบริษัท
คินโค ให้กับเพดเอ็กซ์ เป็นราคา 2.4 พันล้าน
บาท ไม่นานนักสำหรับคนที่อ่านเขียนไม่เก่ง 🍀

ผลลัพธ์และกุหลาบ

โดย เอ็ดการ์ เกสต์

ใคร่จะมีสวนสวยน่าชม
รื่นรมย์เฝ้านงเป่งบาน
ต้องยอมตรากตรำทำงาน
ถึงจะได้ผลลัพธ์สมดังใจ

กุหลาบชูช่อบานสะพรั่ง
มาหากการนั่งดูก็หาใช่
การที่ละทิ้งเป้าหมายดวงใจ
ต้องเอาดีด้วยความพากเพียร

กฎภูเขา เอเวอเรสต์

อย่างป็นคนเดียว

โดย จอห์น ซี. แม็กซ์เวลล์

มีแต่ คนที่เคยปีนเขานาเกรงขาม ถึงจะรู้ว่าต้องอาศัยอะไรบ้าง เพื่อปีนป่ายให้ถึงยอดเขา ตลอดระยะเวลา 32 ปีระหว่างปี ค.ศ. 1920 - 1952 มีคณะเดินทางสำรวจครั้งใหญ่เจ็ดครั้ง ที่พยายามปีนเขาเอเวอเรสต์ และล้มเหลว เทนซิง นอร์เกย์ ชาวเซอร์ปา* ซึ่งเกิดบนเทือกเขาสูงในเนปาล มีส่วนร่วมในการเดินทางดังกล่าวหกครั้ง รวมทั้งการปีนเขาสูงอื่นๆอีกหลายครั้ง เขากลายเป็นที่เคารพนับถือ เขาได้เรียนรู้อย่างมาก บทเรียนใหญ่ที่สุดก็คือ อย่าหวั่นค่าความยากลำบากในการปีนเขา เขาเคยเห็นผู้คนทำเช่นนั้น โดยต้องเสียค่าแลกเปลี่ยนสูงสุด คือแลกกับชีวิต

ในปี ค.ศ. 1953 นอร์เกย์ ออกเดินทางปีนเขาเอเวอเรสต์ เป็นครั้งที่ห้า กับกลุ่มชาวอังกฤษ นำโดยผู้พันจอห์น ฮันท์ ตอนนั้นนอร์เกย์เป็นที่นับถือไม่ใช่เฉพาะในฐานะคนขนของผู้สามารถแบกของได้หนัก ในที่สูงชันเท่านั้น ทว่าเขาเป็นนักปีนเขาที่มีอาชีพ นี่เป็นเกียรติพิเศษที่ผิดธรรมดาสำหรับชาวเซอร์ปา สมัยนั้น

เทนซิง นอร์เกย์ รับหน้าที่เป็นหัวหน้าคนงานชาวเซอร์ปา เขาเป็นผู้ว่าจ้าง จัดการ และเป็นผู้นำคนขนของ สำหรับการเดินทางครั้งนี้ นี่ไม่ใช่งานเล็กๆ การคาดหวังที่จะนำคนแค่สองคนจาก

ค่ายพักที่เป็นฐานข้างล่าง ขึ้นไปยังยอดเขา ทีมนี้ต้องใช้นักปีนเขาสูงสิบคน รวมทั้งชาวนิวซีแลนด์ชื่อ เอ็ดมันด์ ฮิลลารี พวกเขาต้องใช้อุปกรณ์และอาหารสองตันครึ่ง สำหรับทุกคน เสบียงดังกล่าวใช้รถบรรทุกหรือเครื่องบินขนไปยังค่ายพักเชิงเขาไม่ได้ เขาต้องนำเสบียงมาส่งที่เมืองกัตมันดู แล้วใช้คนขนขึ้นไปตามเทือกเขาหิมาลัย เป็นระยะทาง 180 ไมล์ และข้ามแม่น้ำบนสะพานแคบๆที่ทำด้วยเชือก นำไปส่งที่ค่ายพักเชิงเขา เทนซิงต้องจ้างคนสองสามร้อยคน เพียงเพื่อนำเสบียงมาใกล้บริเวณภูเขา

ส่วนเสบียงสำหรับทีมที่อยู่เลยค่ายพักไป ต้องขนขึ้นภูเขาโดยคนขนของ 40 คน แต่ละคนเป็นชาวเซอร์ปา ผู้มีประสบการณ์ปีนเขาอย่างมาก คนขนของชำนาญที่สุด จำนวนหนึ่งในสามของทีม จะขนของขึ้นภูเขาที่สูงขึ้นไปอีก โดยขนอุปกรณ์จำเป็นที่น้ำหนักถึง 750 ปอนด์ เขาจะขนไปทีละ 30 ปอนด์ มีแต่เทนซิงกับคนขนของอีกสามคน ซึ่งมีพลังกำลังและความชำนาญที่จะขนไปยังค่ายสูงๆใกล้ยอดเขาได้

สำหรับแต่ละระดับที่ปีนขึ้นไป ก็ต้องอาศัยการร่วมงานเป็นทีมอย่างมาก คนกลุ่มหนึ่งอาจหมดเรี่ยวแรง แต่เพียงขนอุปกรณ์ขึ้นภูเขาไปให้คนอื่นกลุ่มหนึ่ง มีทีมอีกสองคนที่จะหาทางปีนเขา โดย

หาเส้นทาง ตัดหินเป็นขั้นบันได ผูกเชือกไว้ให้หนาแน่น แล้วเขาก็หมดเรี่ยวแรง โดยช่วยเตรียมทางให้อีกทีมหนึ่งปีนขึ้นไปได้อีกระดับหนึ่ง ในการทำงานเป็นทีม เทนซิงออกความเห็นว่า

“คุณไม่ปีนภูเขาสูงเช่นภูเขาเอเวอเรสต์ โดยพยายามรุดหน้าไปคนเดียว หรือแข่งกับเพื่อนร่วมทีม คุณจะค่อยๆปีนด้วยความระมัดระวัง โดยร่วมทีมกันอย่างไม่เห็นแก่ตัว ผมเองอยากไปให้ถึงยอดเขาแน่ๆ นี่เป็นความใฝ่ฝันมาตลอดชีวิต แต่ถ้าคนอื่นโชคดีกว่า ผมก็จะยอมรับเลี้ยงลูกผู้ชาย และไม่เป็นคนขี้แย เพราะนี่คือธรรมเนียมของภูเขา”

ทีมนักปีนเขายึดถือ “ธรรมเนียมของภูเขา” ซึ่งจะช่วยให้เป็นไปได้ในผลที่สุด โดยช่วยให้คนสองคู่พยายามไปถึงยอดเขา คู่แรกได้แก่ ทอม เบอร์ดิลลอน กับ ชาร์ลส์ ฮีแวนส์ เมื่อเขาพยายามและล้มเหลว อีกทีมหนึ่งก็มีโอกาส ทีมนั้นได้แก่ เทนซิง และเอ็ดมันด์ ฮิลลารี เทนซิงเขียนถึงทีมแรกว่า

“เขาหมดเรี่ยวแรง และผิดหวังอย่างที่สุดแน่ๆ ที่เขาไปไม่ถึงยอดเขา ถึงกระนั้น... เขาก็ทำทุกอย่างเท่าที่ทำได้ เพื่อแนะนำและช่วยเหลือเรา ผมคิดว่า ไข่แล้ว ภูเขาเป็นเช่นนี้แหละ ภูเขาช่วยให้มนุษย์ยิ่งใหญ่ เพราะว่ามันกับคุณฮิลลารีจะเป็นยังไงถ้าปราศจากคนอื่นๆ ถ้าปราศจากคนปีนเขา

ที่ทำทางให้เรา และชาวเซอร์ปาที่ช่วยขนของ ถ้าปราศจาก[หลายคน] ผู้ที่เตรียมทางไว้ล่วงหน้า และผู้ที่มีหน้าที่คอยช่วยเราเท่านั้น เนื่องจากแรงงานและการเสียสละของทุกคน ตอนนี้เราจึงมีโอกาสไปถึง ยอดเขา”

เขาทำสุดความสามารถกับโอกาสที่มีอยู่ ในวันที่ 29 พฤษภาคม 1953 เทนซิง นอร์เกย์ และเอ็ดมันด์ ฮิลลารี บรรลุผลในสิ่งที่คนอื่นไม่เคยทำได้ เขายืนอยู่บนยอดเขาเอเวอเรสต์ ซึ่งเป็นยอดเขาสูงที่สุดในโลก!

เทนซิงกับฮิลลารี ทำตามลำพังเองได้ไหม คำตอบก็คือ ไม่ได้หรอก เขาจะไปถึงไหม ถ้าไม่มีทีมใหญ่ ก็อีกนั่นแหละ คำตอบคือไม่ถึงหรอก ทำไมนะหรือ ก็เพราะว่าเมื่อความท้าทายทวีคูณขึ้น ก็จำเป็นต้องทำงานเป็นทีมมากขึ้น นั่นคือกฎภูเขาเอเวอเรสต์ 🏔️

* คำว่าเซอร์ปา เป็นคำที่ใช้อ้างอิงถึงคนในพื้นที่ โดยทั่วไปเป็นชาย ผู้ซึ่งรับจ้างเป็นมัคคุเทศก์ในการเดินทางปีนเทือกเขาหิมาลัย โดยเฉพาะการปีนเขาเอเวอเรสต์ เขาเป็นที่นับถืออย่างยิ่ง ในฐานะนักปีนเขาและผู้เชี่ยวชาญในพื้นที่นั้น

เด็กที่มีความเชื่อมั่น

โดย อเล็กซ์ ปีเตอร์สัน ปรับเปลี่ยน

จากใจ
ผู้ปกครอง

ผู้ปกครองเป็นห่วงถึงความคืบหน้าของเด็ก ในการพัฒนาตัวแต่ละระยะ ผู้ปกครองแทบทุกคนเป็นเช่นนั้น เขาจำเป็นต้องตระหนักว่าการที่เด็กมีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีบทบาทสำคัญ เพื่อช่วยให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว เด็กผู้มีความรู้สึกในแง่บวกเกี่ยวกับตัวเอง ก็มีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จมากกว่าหลายเท่า

ตอนแรกเด็กจะตัดสินใจเองและความสามารถของตน จากสภาพแวดล้อมที่บ้าน กว่าจะช่วยให้เด็กพัฒนาความเชื่อมั่นในตัวเอง ซึ่งในบั้นปลายจะช่วยเขาให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความสามารถครอบคลุมทุกด้าน และปรับตัวได้ดี

การแก้ปัญหา

บ่อยครั้งผู้ปกครองตั้งใจที่ค้นพบว่าเด็กมีความสามารถ และรอบรู้มากแค่ไหน ในการแก้ปัญหาลองของตัวเอง โดยได้รับแนวทางเล็กน้อย เด็กทุกคนต่างก็ประสบปัญหา นั่นคือส่วนสำคัญในการเติบโต จากการรับมือกับความท้าทายเหล่านั้น เขาก็เรียนรู้ทักษะการแก้ปัญหา ซึ่งจำเป็นต่อการประสบความสำเร็จในชีวิต ต้องอาศัยเวลาและความอดทน ในการช่วยเด็กให้หัดแก้ปัญหาเอง ทว่าเป็นการลงทุนที่มีปัญญา ซึ่งจะส่งผลตอบแทนอย่างมาก เมื่อเด็กโตขึ้น ปัญหาที่สลับซับซ้อนมากขึ้น และมีเดิมพันสูงขึ้น

ผู้ปกครองมีแนวโน้มอย่างหนึ่งคือ ด่วนแก้ปัญหา หรือมอบคำตอบให้เร็วเกินไป การทำเช่นนั้นอาจช่วยตอบสนองความจำเป็นใกล้ตัว ทว่าเป็นอุปสรรคต่อขั้นตอนการเรียนรู้ ก็คล้ายกับคำกล่าวที่ว่า ให้ปลาเขา แล้วคุณก็เลี้ยงดูเขาได้หนึ่งวัน สอนเขาให้ตกปลา แล้วคุณก็จะเลี้ยงดูเขาไปตลอดชีวิต การสอนให้หัดแก้ปัญหา ก็สำคัญมากกว่า และมีผลประโยชน์ในบั้นปลาย มากกว่าการมอบทางแก้ให้ การช่วยเด็กให้หัดแก้ปัญหา ยังแสดงให้เห็นด้วยว่าคุณมีศรัทธาในตัวเขา ซึ่งช่วยกระตุ้นให้เกิดความมั่นใจและการนับถือตัวเอง

ประเด็นเรื่องความไม่มั่นคง

ไม่ว่าผู้ปกครองจะรักเด็กมากแค่ไหน และพยายามตอบสนองความจำเป็นของเขา ก็จะมีสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นเหตุให้เด็กรู้สึกไม่มั่นคง บ่อยครั้งความไม่มั่นคงจะสะท้อนออกมาเป็นปัญหาด้านความประพฤติ

ถ้าความประพฤติไม่ดีก็ต้องมีการแก้ไข แต่นอกเสียจากว่าผู้ปกครองจะเข้าใจว่าจะอะไรเป็นสาเหตุ การแก้ไขตกเตือนก็อาจเป็นอุปสรรค มากกว่าที่จะมีส่วนช่วย ความประพฤติไม่ดีเป็นผลจากการทดลองประสาเด็กตามธรรมชาติ เช่น ความคิดไม่ดีที่ดูดีหรือสนุกในตอนนั้น หรือเป็นผลมาจากความรู้สึกไม่มั่นคง เช่นการพยายามปรับตัวเข้ากับกลุ่ม สร้างความประทับใจ หรือพิชิตเพื่อนใหม่ หลังจากที่ย้ายไปอยู่ละแวกบ้านใหม่ หรือย้ายโรงเรียน เป็นต้น ความประพฤติไม่ดีเป็นเพียงอาการ ดังนั้นการแก้ไขตกเตือนอย่างเดียวก็เป็นเพียงการเล็มต้นวัชพืชซึ่งจะงอกขึ้นใหม่อีก ผู้ปกครองต้องแยกแยะว่าจะอะไรคือรากเงาของปัญหา และต้นเหตุที่แอบแฝง แล้วจัดการแก้ไขเรื่องนั้น

สุดท้ายแต่อายุและระดับความเติบโตของเด็ก ขอให้พยายามช่วยเด็กสรุปความเอง โดยรับมือจากแง่มุมการแก้ปัญหา นั่นอาจไม่่ง่ายตอนที่ปัญหาหลุมรวม แต่ขอให้ระลึกไว้ว่าเป้าหมายคือการแก้ปัญหา ไม่ใช่การทำโทษเด็ก การแยกแยะให้ชัดเจนระหว่างปัญหาและเด็ก แล้วให้เด็กมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนสถานการณ์ที่เป็นปัญหาให้เป็นสถานการณ์การเรียนรู้ ก็มีช่องทางเป็นไปได้ที่จะเสริมสร้าง แทนที่จะทำลายความนับถือตนเอง แม้แต่สถานการณ์ในแง่ลบที่ดูราวกับว่าเป็นไปไม่ได้

ปลูกฝังความเคารพต่อกัน

การมีความเคารพต่อกันเสริมสร้างสายใยรัก ในความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับเด็ก นอกจากนี้ยังช่วยสร้างความสามัคคี การเชื่อฟัง และการชมเชย

ความเคารพในครอบครัวสะท้อนให้เห็นผ่านการคำนึงถึงผู้อื่น ความเข้าใจ การเต็มใจรับฟัง และการติดต่อพูดคุยด้วยความรัก นี่ได้ผลทั้งสองทาง ถ้าคุณอยากให้เด็กเคารพคุณ ก็แสดงให้เห็นความเคารพ

วิธีที่คุณแสดงให้เห็นความเคารพ ได้แก่

- ปฏิบัติต่อเด็กแต่ละคนเป็นรายบุคคล
- อ่อนไหวต่อความรู้สึกของเขา โดยเอาใจเขามาใส่ใจคุณ
- ไม่ดูหมิ่นเขา หรือพูดแดกดันเสียดสี เมื่อเขาทำผิดพลาด
- ไม่จงใจทำให้เขาอับอายขายหน้า
- ขอและแนะนำ แทนที่จะออกคำสั่ง
- ตั้งใจฟังเมื่อเขาพูด รับฟังเขา ไม่รีบบ่งบอกถึงมุมมองของคุณเร็วเกินไป
- ปฏิบัติต่อเขาราวกับว่าเขามีความเป็นผู้ใหญ่ขึ้นมาอีกหน่อย มากกว่าที่เขาเป็นจริงๆ
- ตั้งใจพิจารณาแนวคิดของเขาจริงๆ โดยนึกคิดในแง่ที่ว่า คุณจะช่วยให้แนวคิดของเขาได้ผลอย่างไร

ส่งเสริมแบ่งอก

คำชมเชยเป็นแรงจูงใจชั้นยอด เด็กๆชื่นชอบคำชมเชย การชมเชยเด็กเพราะประพฤติดี มีความสำคัญและเกิดประโยชน์ มากกว่าการดูว่ากล่าวเด็กที่ประพฤติตัวไม่ดี

มีบางครั้งเมื่อจำเป็นต้องว่ากล่าวตักเตือน แต่การรู้จักป้องกันไม่ให้เกิดสถานการณ์ที่เป็นปัญหา ด้วยการชมเชยและการส่งเสริมแบ่งอก คุณจะก่อร่างสร้างความนับถือตนเองให้เด็ก โดยที่พบว่าตัวเองท้อใจ หมด เรี่ยวแรง และหงุดหงิดน้อยลง พอสิ้นสุดวันนั้น นี่เป็นยุทธศาสตร์การเป็นผู้ปกครองที่ทุกคนเป็นฝ่ายชนะ

ยิ่งคุณจดจ่อกับแบ่งอกมากขึ้น คุณก็ยิ่งหوارهไรมาชมเชยเด็กได้มากขึ้นเท่านั้น และคุณต้องรับมือกับความประพฤติไม่ดีน้อยลง คำชมเชยส่งเสริมการกระทำที่จะได้รับคำชมเชยมากขึ้น

ขอให้มีความสม่ำเสมอ จริงใจ และสร้างสรรค์ ทว่าน่าเชื่อถือ ตัวอย่างเช่น ถ้าเด็กพยายามทำอะไรใหม่ๆ โดยผลลัพธ์ไม่ได้เรื่อง ก็ชมเชยเขาที่พยายาม ไม่ใช่ผลลัพธ์ หรือถ้าเขาพยายามแล้วไม่ได้ผล ทว่าเขาดังใจทำ เพื่อให้คุณแปลกใจ ก็ชมเชยที่เขานึกถึงผู้อื่น ขอให้เน้นแบ่งอกเสมอ และให้ข้อดีเป็นที่น่าจดจำ 🍀

เส้นทาง ความสำเร็จที่ดีที่สุด

จะมีคนบอกคุณเสมอว่าคุณทำไม่ได้ ทว่าตลอดประวัติศาสตร์ ความคืบหน้าเกิดจากผู้ที่ยืนยันว่าได้เสมอ - *ภาชิตสู่อความสำเร็จ*

ผู้คนที่บรรลุความสำเร็จมากที่สุด ไม่ใช่เป็นเพราะเขาไม่เคยประสบปัญหา แต่เป็นเพราะเขาเชื่อว่ามีทางแก้ปัญหาทุกอย่าง - *ภาชิตสู่อความสำเร็จ*

ชายหญิงผู้ยิ่งใหญ่ในประวัติศาสตร์เป็นที่จดจำ ไม่ใช่เพราะเขาไม่เคยล้มเหลว ทว่าเพราะเขาไม่ปล่อยให้ความล้มเหลวหยุดยั้งเขา เขามุ่งมั่นต่อไปจนสำเร็จ - *ภาชิตสู่อความสำเร็จ*

ไม่มีใครได้รับความรุ่งโรจน์ เพราะความสะดุดสลายจากการนอนเอกเขนก - *ผู้ประพันธ์นิรนาม*

การเอาชนะกลับตันไถ่หนึ่งครั้ง ก็โค่นลงไม่ได้หรอก แต่ถ้าย้ำล้มหลายครั้ง ก็โค่นได้ - *ภาชิตสเปน*

หัวใจสร้างสรรค์ต้องมีความมุ่งมั่น - *ผู้ประพันธ์นิรนาม*

ความสำเร็จเป็นเหมือนขุมทรัพย์ที่ฝังไว้ มีแต่ผู้ที่เชื่อและมุ่งมั่นที่สุด ถึงจะค้นพบ - *ภาชิตสู่อความสำเร็จ*

ความพ่ายแพ้เป็นเพียงสัญญาณบ่งบอกให้มุ่งหน้าต่อไป - *เฮเลน เคลเลอร์*

ความโชครดีเป็นอีกชื่อหนึ่งสำหรับการมุ่งมั่นจนบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ - *ราล์ฟ วัลโดอีเมอร์สัน*

ความอดทนและความมุ่งมั่นฟันฝ่าความยากลำบากได้ทุกอย่าง - *ผู้ประพันธ์นิรนาม*

เราไม่ควรวัดความสำเร็จจากตำแหน่งหน้าที่ในชีวิต แต่ควรจะวัดจากอุปสรรคที่ต้องฟันฝ่า - *บี. ที. วอชิงตัน*

คนใดที่ติดตามความพากเพียร ความสำเร็จก็จะตามเขาไป - *ผู้ประพันธ์นิรนาม*